

บันทึก

เรื่อง การเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือ ที่ ๐๓๐๖/กน.๖๐๑๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๒๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานรายหนึ่งซึ่งจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังและข้าวโพด ได้ถูกสมาคมมันสำปะหลังไทยคัดชื่อออกจากการเป็นสมาชิกเนื่องจากกระทำผิดข้อบังคับของสมาคม สำนักงานมาตรฐานสินค้า กรมการค้าต่างประเทศ เห็นว่า การที่ผู้ทำการค้าถูกคัดชื่อออกจากการเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าดังกล่าวเป็นการทำให้ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนั้นขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อ ๑ (๒) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน คือมิได้เป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าสินค้ามาตรฐานชนิดที่จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกอีกต่อไป ดังนั้น สำนักงานมาตรฐานสินค้าจึงเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานเฉพาะผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของผู้ทำการค้าขายออกรายนี้ตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นว่า เมื่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าได้เพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของผู้ทำการค้าขายออกรายนี้แล้วจะเป็นผลให้ผู้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานดังกล่าวขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อ ๑ (๔) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสำนักงานมาตรฐานสินค้าจะต้องเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานส่วนที่เหลืออยู่ของผู้ทำการค้าขายออกรายนี้ คือ ข้าวโพดอีกหรือไม่ในการพิจารณาปัญหานี้ กรมการค้าต่างประเทศมีความเห็นเป็น ๒ ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง อาจพิจารณาได้ว่า เมื่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของผู้ทำการค้าขายออกรายนี้แล้ว เท่ากับว่าผู้ทำการค้าขายออกรายนี้เป็นผู้ถูกสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อ ๑ (๔) ของกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น สำนักงานมาตรฐานสินค้าจึงต้องเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานส่วนที่ยังคงอยู่ของผู้ทำการค้าขายออกรายนี้อีกครั้งหนึ่ง

ประการที่สอง อาจพิจารณาได้ว่า การที่กฎกระทรวงดังกล่าวระบุให้ผู้ขอจด

ทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานต้องเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมสินค้ามาตรฐานชนิดที่ขอจดทะเบียนนั้น มีเจตนารมณ์เพื่อให้การกลั่นกรองและควบคุมผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนั้น โดยสมาคมการค้าดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง หากผู้ทำการค้าขายออกรายใดขาดจากการเป็นสมาชิกของสมาคมการค้า นั้น ด้วยเหตุใดก็ตามย่อมยังผลให้ผู้ทำการค้าขายออกรายนั้นขาดคุณสมบัติที่จะทำการค้าขายออกเฉพาะสินค้ามาตรฐานนั้นเท่านั้น กรรมที่เป็นเหตุให้ขาดคุณสมบัติกรรมเดียวกันดังกล่าวไม่น่าจะส่งผลให้ต้องถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานชนิดอื่นที่ไม่มีเหตุต้องถูกเพิกถอนการจดทะเบียนไปด้วย นอกจากนี้ หากพิจารณาจากถ้อยคำของบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นเรื่องการเพิกถอนการจดทะเบียนปรากฏว่าในวรรคหนึ่ง เป็นกรณีที่ผู้ทำการค้าขายออกกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง หรือประกาศ ใช้ถ้อยคำว่า “...ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจจะสั่งพักใช้ใบทะเบียนของผู้นั้นมีกำหนดเวลาตามที่สมควรหรือจะสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสียก็ได้” ส่วนในวรรคสอง เป็นกรณีที่ผู้ทำการค้าขายออกขาดคุณสมบัติ ใช้ถ้อยคำว่า “...ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสีย” ซึ่งใช้ถ้อยคำต่างกัน คือวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่ง ส่วนวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าที่ต้องเพิกถอน และเมื่อพิจารณาถ้อยคำในข้อ ๑ (๘) ของกฎกระทรวงดังกล่าว ที่ใช้ถ้อยคำว่า “...ไม่เป็นผู้ถูกสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน...” จึงน่าจะหมายถึงการถูกสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดจากการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่น่าจะกินความหมายถึงการถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเพราะเหตุขาดคุณสมบัติ เนื่องจากบุคคลที่ขาดคุณสมบัติบางอย่างอาจแก้ไขปรับปรุงคุณสมบัติให้ถูกต้องได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหานี้ประกอบกับพียงคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) แล้วมีความเห็นว่า เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออก พ.ศ. ๒๕๐๓ จากเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว^๑ จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติเป็นกฎหมายที่มุ่งควบคุมสินค้าขายออกให้ได้มาตรฐาน มิให้มีการปลอมปน เปลี่ยนแปลง หรือปรุงแต่งสินค้าที่ส่งออก ในการควบคุมคุณภาพของสินค้าให้ได้มาตรฐานนี้จึงต้องกำหนดวิธีการที่จะควบคุมผู้ทำการค้าขายออก โดยให้มาจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานไว้กับสำนักงานมาตรฐานสินค้า และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง^๒ สำหรับคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนี้

^๑ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การส่งออกป้อนกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าต่าง ๆ ไม่ว่าสินค้านั้นจะอยู่ในสภาพดีหรือเลวอย่างไรก็อาจกระทำได้เพราะยังไม่มีกำหนดมาตรฐานให้เป็นที่น่าพอใจและเหมาะสม เป็นเหตุให้มีการปลอมปน เปลี่ยนแปลง หรือปรุงแต่งสินค้าที่ส่งออก ไป เช่น ส่งสินค้าที่ผิดคุณภาพ ชนิด น้ำหนัก หรือปริมาณ หรือเจือปนวัตถุอื่นลงไป เป็นต้น และการบรรจุ หุ้ม ห่อ หรือผูกมัด ไม่ถูกต้องตามสภาพของสินค้าทำให้สินค้าไทยขาดความนิยมเชื่อถือในต่างประเทศ เป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขายออก

^๒ มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการค้าโดยส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทางด่านศุลกากรที่

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ว่าด้วยผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ข้อ ๑^๓ ได้กำหนดคุณสมบัติประการหนึ่งไว้ใน (๒) ว่าผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานต้องเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าสินค้ามาตรฐานชนิดที่ขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออก เช่น ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังต้องเป็นสมาชิกของสมาคมการค้ามันสำปะหลัง เป็นต้น

สำหรับกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศหรือมานี้ มีปัญหาว่า ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังและข้าวโพดรายหนึ่งที่ถูกคัดชื่อออกจากการเป็นสมาชิกสมาคมการค้ามันสำปะหลัง และถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เนื่องจากขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ (๒) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานข้าวโพดตามมาตรา ๑๙^๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก

รัฐมนตรีกำหนดซึ่งสินค้ามาตรฐานใด ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานนั้น ณ สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน และคุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงให้ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การควบคุมมาตรฐานสินค้าก็ได้

^๓ ข้อ ๑ ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานต้องมีคุณสมบัติและต้องด้วยหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑.๑

๑.๑

(๒) เป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าสินค้ามาตรฐานชนิดที่ขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออก ในกรณีที่ไม่มีสมาคมการค้าดังกล่าวต้องเป็นสมาชิกของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือเป็นผู้ที่สมาคมการค้าหรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยไม่ยอมรับเป็นสมาชิกหรือคัดชื่อออกจากการเป็นสมาชิกโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรซึ่งได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อรัฐมนตรีและรัฐมนตรีสั่งให้รับจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน

๑.๑

๑.๑

(๔) ไม่เป็นผู้ถูกสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน

๑.๑

๑.๑

^๔ มาตรา ๑๙ ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผู้ใด กระทำการ หรือดเว้นกระทำการใด อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบทะเบียนของผู้นั้นมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรหรือจะสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขาเพิกถอนการจด

พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วยหรือไม่ ปัญหานี้ หากพิจารณาฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ๗๗ ในข้อ ๑ (๒) เดิมซึ่งยังไม่ได้แก้ไข จะเห็นว่าได้กำหนดคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าผู้จดทะเบียนนั้นต้องเป็นสมาชิกของสภาการค้าหรือสมาคมการค้าที่เป็นสมาชิกของสภาการค้าแต่กฏกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ๗๗ ข้อ ๑ (๒) นี้ ต่อมาได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฏกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ๗๗ โดยกำหนดให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานต้อง “เป็นสมาชิกของสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าสินค้ามาตรฐานชนิดที่จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออก” จึงเห็นได้ว่ากฏกระทรวงฉบับหลังได้มุ่งที่จะให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าตามชนิดของสินค้าที่จดทะเบียนดังนั้น เมื่อ กฏกระทรวง ข้อ ๑ (๒) นี้ได้ถูกแก้ไขไปในลักษณะดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานชนิดหนึ่งขาดจากการเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าของสินค้ามาตรฐานชนิดนั้น ย่อมไม่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑ (๔) แห่งกฏกระทรวงดังกล่าวอันจะต้องถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกสำหรับสินค้าชนิดอื่นของผู้นั้นทั้งหมด เนื่องจากผู้ทำการค้าขาออกนั้นได้ขาดจากการเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าของสินค้ามาตรฐานชนิดหนึ่งแต่ก็ได้ขาดจากการเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าของสินค้ามาตรฐานชนิดอื่นที่จดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกด้วย นอกจากนั้นถ้าพิจารณาในด้านความเป็นธรรมแล้วเหตุใดผู้ที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานชนิดหนึ่งจึงจะต้องถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานอีกชนิดหนึ่งด้วย เมื่อผู้ทำการค้าขาออกนั้นยังมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามข้อบังคับของการเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานชนิดที่ยังไม่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนอย่างครบถ้วน

นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ถ้าพิจารณาอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วจะเห็นว่า ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนและการต่ออายุใบทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) และ (๓) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินั้น ได้กำหนดค่าธรรมเนียมว่าการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละ ๕,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นในอัตราค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบทะเบียนของ (๓) ยังได้ย้ำว่าการต่ออายุใบทะเบียนสำหรับสินค้า

ทะเบียนของผู้นั้นเสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรานี้มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งพักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียน หลีกเลี่ยงหรือไม่ยอมรับคำสั่งนั้นให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบทะเบียนของผู้นั้น และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันปิดคำสั่งเป็นต้นไป

มาตรฐานประเภทหรือชนิดละ ๔๐๐ บาทจึงเห็นได้ว่ากฎหมายมีวัตถุประสงค์จะแยกการจดทะเบียนสินค้าแต่ละชนิดออกจากกันตั้งนั้น ถ้าในทางปฏิบัติได้มีการแยกใบทะเบียนของสินค้ามาตรฐานแต่ละชนิดสำหรับผู้ทำการค้าขายออกซึ่งขอตระเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานหลายชนิดเพื่อให้สอดคล้องกับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแล้ว เมื่อผู้ทำการค้าขายออกผู้นั้นขาดจากความเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าใด ก็ย่อมเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกเฉพาะสินค้ามาตรฐานนั้น ๆ โดยไม่กระทบกระเทือนสินค้ามาตรฐานชนิดอื่นหากผู้จดทะเบียนยังเป็นสมาชิกของสมาคมการค้าอยู่

โดยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๓) จึงเห็นว่า การที่ผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังและข้าวโพดดังกล่าว ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขายออกพ.ศ. ๒๕๐๓ เนื่องจากขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑ (๒) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้นนั้นสำนักงานมาตรฐานสินค้าจะเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานข้าวโพดด้วยโดยถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ (๔) แห่งกฎกระทรวงนั้นหาได้ไม่ เพราะผู้นั้นยังมีคุณสมบัติสำหรับการเป็นผู้ทำการค้าขายออกซึ่งสินค้ามาตรฐานข้าวโพดครบถ้วน

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบูรณ์

(นายอมร จันทสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔